

DIVENDRES 15 DE JULIOL DE 2011

Amb el patrocini de la

<u>DIARI DE GIRONA</u>	<u>Quan sonarà el timbre de classe?</u>
<u>3CAT24.CAT</u>	<u>Video: "L'auge dels casals d'estiu en anglès"</u>
<u>EFE / ARA DIARI</u>	<u>Reportatge: "Que els nens no paguin la crisi"</u>
<u>ARA CRIATURES</u>	<u>L'Observatori FAROS, un portal sobre recursos de salut infantil</u>
<u>LA VANGUARDIA</u>	<u>Un nuevo zapato para niñas abre el debate sobre la vestimenta infantil</u>
<u>AVUI</u>	<u>Adéu per sempre a Harry</u>
<u>ARA DIARI</u>	<u>Tallers per a petits Spielbergs</u>
<u>AVUI</u>	<u>El lector escriu: "Modalitats lingüístiques"</u>
<u>DIARI DE GIRONA</u>	<u>El 90% dels titulats de la UdG tenen feina tres anys després d'acabar els seus estudis</u>

DIAIR DE GIRONA. 15.07.11

QUAN SONARÀ EL TIMBRE DE CLASSE?

La dificultat d'arribar a acords manté molts col·legis gironins sense horari per al curs vinent

La proposta d'Ensenyament d'acabar les classes d'infantil i primària a dos quarts d'1 pel que fa al matí i a dos quarts de 5 a la tarda ha generat conflicte en alguns centres, on pares i mestres no es posen d'acord. La complicació està servida perquè la Conselleria ha deixat la porta oberta perquè les escoles decideixin, però amb el consens d'almenys tres quarts parts del Consell Escolar. Amb acord o sense, el proper curs a Girona hi haurà disparitat d'horaris.

Quinze de juliol, aviat farà un mes que van acabar les classes i moltes escoles públiques gironines encara no poden afirmar quin horari faran el curs vinent. En alguns centres, a més de no haver pogut acordar l'hora d'entrada i de sortida del seu alumnat, el procés per decidir-ho ha enfrontat pares i mestres. Darrere d'aquesta situació hi ha una ordre del Departament d'Ensenyament que, d'una banda, ha canviat l'horari marc dels centres d'infantil i primària i, de l'altra, estableix que s'ha d'aprovar amb el consens d'almenys tres quarts parts del consell escolar -òrgan de representació de tota la comunitat educativa.

Els canvis polítics a la Conselleria d'Ensenyament solen provocar un fenomen que bé es podria descriure com una ona expansiva de modificacions, que en els últims mesos ha fet desaparèixer projectes relativament nous, recuperar mesures aparcades i, també, replantejar el calendari escolar. Un cop aclarida la data d'inici de les classes -el 12 de setembre- i la reconversió de la setmana blanca en dies festius de lliure elecció, l'1 de juny el Departament d'Irene Rigau va publicar al Diari Oficial de la Generalitat el calendari i les directrius per a l'horari del curs 2011-2012.

Disparitat de situacions

En aquests moments, algunes escoles ho tenen més clar que d'altres perquè el seu consell escolar ha arribat a una entesa que, si s'ajusta al calendari marcat pel Departament, ja té o és a punt de tenir el vistiplau de la Direcció territorial d'Ensenyament a Girona -en alguns casos, el transport escolar també influeix. En canvi, els col·legis sense acord hauran d'acatar la decisió de la Conselleria que, en principi, es correspondrà amb el nou horari marc aprovat per al curs vinent: de 9 del matí a dos quarts d'1 del migdia i de 3 i dos quarts de 5 de la tarda.

El Departament d'Ensenyament encara no pot facilitar dades oficials de com quedaran els horaris de tots els centres educatius gironins però, segons va informar ahir, ja s'han acceptat la majoria de les propostes consensuades. On no hi ha hagut acord, els Serveis territorials han consultat ajuntaments i altres agents educatius per saber què fan la majoria d'escoles del municipi. I allà on no hi hagi maneres d'arribar a una entesa, tot i que la Conselleria va afirmar que es perseguirà el consens fins al final, s'imposarà l'horari marc.

Amb l'objectiu de mostrar una aproximació de la realitat -ja que l'administració encara no està en disposició de facilitar dades-, Diari de Girona ha consultat 69 escoles públiques gironines, en 16 de les quals el consell escolar ha decidit fer classe de 9 a 12 i de 3 a 5, en 23 s'ha acordat aplicar el nou horari recomanat per Ensenyament i en 16 més no s'ha assolit el consens exigint pel Departament, mentre que en les 14 restants hi ha disparitat de situacions.

Els claustres i les famílies no es posen d'acord

Els serveis territorials d'Ensenyament que Albert Bayot dirigeix a Girona han de decidir l'horari d'escoles com les de Banyoles, Pompeu Fabra d'Anglès, Dr. Arruga de Begur, Salvador Vilarrassa de Besalú, El Rodonell de Corçà, M. Àngels Anglada de Figueres, Forn d'Anells de Fornells de la Selva, Eiximenis i la Montfalgars de Girona -on l'Annexa tampoc ha arribat a un acord però té prevista una altra reunió-, Pere Torrent i Àngels Alemany de Lloret i Verntallat de la Vall d'en Bas.

Consens suficient i horari escolar decidit

Trenta-vuit col·legis públics gironins han confirmat que disposen del consens necessari per a l'horari del curs vinent. Entre les escoles que han optat per fer de 9 a 12 i de 3 a 5 hi ha la d'Arbúcies, les dues de Caldes de Malavella i de l'Escala -en aquest últim cas forçat pel transport-, la de Castell d'Aro, L'Aulet de Celrà, Sant Pau de Figueres, Pla de Girona, dues de Lloret de Mar -Esteve Carles i Nou de Fenals- i les sis d'Olot.

Pel que fa als centres que han escollit acabar el matí a dos quarts d'1 i la tarda a dos quarts de 5, hi ha els de Bàscara, Bellcaire, Bescanó, Cabanes, Castellfollit de la Roca, la Cellera, Cervià de Ter, Riudellots de la Selva, els tres de la Bisbal, els dos de Cassà de la Selva, 5 de Figueres -Joaquim Cusí, Parc de les Aigües, Salvador Dalí, Carme Guash i Josep Pallach- i 3 de Girona -Dalmau Carles, Mare de Déu del Mont i Santa Eugènia.

Manteniment de la sisena hora a primària

La supressió generalitzada de la sisena hora a primària és una de les decisions més protestades de la nova Conselleria, sobretot per les associacions de mares i pares. Malgrat tot, aquesta hora es manté en centres d'atenció educativa preferent com els de Girona Carme Auguet, Vila-roja -on la faran de 12 a 1- i Font de la Pólvora -on l'horari de primària serà de 9 a dos quarts de 2 al matí i de dos quarts de 4 a les 5 a la tarda; i de Figueres, Anicet de Pagès i Josep Pous i Pagès -també fins a la 1-, ciutat on el col·legi Amistat també ha sol·licitat la sisena hora. Les escoles rurals també poden demanar conservar la mesura, tal com ha fet i ha aconseguit Els Terraprimers de Camallera. Tot i no ajustar-se a les directrius generals donades pel Departament, el projecte educatiu del col·legi Dr. Robert de Camprodon ha obtingut autorització per continuar amb la sisena hora iniciada el curs passat; una situació que també s'ha produït al Lacustària de Llagostera.

[inici](#)

3CAT24.CAT. 15.07.11

L'AUGE DELS CASALS D'ESTIU EN ANGLÈS

L'estat espanyol és el país europeu on es comença més aviat a estudiar anglès a l'escola. Però els resultats no són gaire bons. Justament per millorar-ho, cada cop hi ha més pares que intenten que els nens es familiaritzin amb aquesta llengua des de ben petits i fent tota mena d'activitats.

Precisament per aquest motiu cada cop hi ha més casals d'estiu on les activitats són en anglès, per així aprendre més ràpidament aquesta tercera llengua.

Veure video:

<http://www.3cat24.cat/video/3623830>

[inici](#)

QUE ELS NENS NO PAGUIN LA CRISI

“Combatre la pobresa infantil és cosa de tots”. Aquest és el nom de la campanya que ha iniciat la Federació d'Entitats d'Atenció i Educació a la Infància i l'Adolescència (FEDAIA) per demanar als polítics i empresaris que actuïn de manera coordinada “per evitar que els nens paguin les crisis”. La FEDAIA, que recorda que un de cada quatre nens està en risc d'exclusió social a Catalunya, ha presentat un document amb tretze recomanacions per evitar que la infància pateixi les conseqüències de la crisi econòmica i financera.

Entre aquestes mesures, la federació, que agrupa 78 entitats catalanes que treballen amb nens i adolescents desemparats, proposa augmentar les ajudes per a alimentació i vestir i mesures de discriminació positiva perquè els pares i mares amb fills al seu càrrec trobin feina. També proposa incrementar el nombre d'habitatges socials, evitar els desallotjaments i incrementar la responsabilitat social corporativa de les empreses i la responsabilitat dels ciutadans en general.

“Un nen pobre al nostre país no correspon a l'estereotip de pobresa infantil que preval en la nostra societat i que es correspon més aviat als països en vies de desenvolupament”, ha advertit el president de la FEDAIA, Jaume Clupés. En aquest sentit, Clupés ha destacat que hi ha molts nens a Catalunya que “no tenen cobertes les seves necessitats, que viuen en una família on els ingressos no permeten arribar a final de mes, en què els pares estan a l'atur i en què la precarietat laboral impedeix dedicar temps i atenció als fills”. “Són nens que viuen en un ambient carregat de tensió per la precarietat econòmica, moltes vegades amuntegats, sense espais apropiats per fer els seus deures o jugar”, ha afegit.

Un de cada quatre nens, sota el llindar de la pobresa

Segons les últimes xifres facilitades per la federació, a Catalunya els nivells de pobresa infantil, que s'havien mantingut estables al llarg de l'última dècada en nivells entorn del 18%, s'han disparat per efecte de la crisi fins al 24%, equiparant-se amb la resta d'Espanya.

“Això significa que un de cada quatre nens viu al nostre país sota el llindar de la pobresa”, ha denunciat Clupés, que ha subratllat que “la majoria d'aquests nens no participen en activitats extraescolars, no surten de vacances ni gaudeixen de moments de temps lliure acompanyats d'adults”.

La FEDAIA denuncia que totes aquestes carències predisposen als nens a problemes psicològics i de salut greus, però també al fracàs escolar, “un aspecte que és decisiu a l'hora de reproduir el cercle viciós de la pobresa i l'exclusió social en l'etapa adulta, ja que dificulta enormement la inserció laboral i social”, segons Jaume Clupés.

Entre les tretze recomanacions elaborades per la federació destaquen les d'augmentar les beques de menjador i crear serveis d'acollida perquè els nens no estiguin sols a casa o al carrer.

També garantir, dissenyar i implementar programes especials per combatre el fracàs escolar i implantar mesures de discriminació positiva al mercat laboral perquè els pares i mares que estan en l'atur puguin trobar feina.

Segons la FEDAIA, en els últims mesos les entitats que agrupa han detectat un “important deteriorament” de la situació de les famílies més vulnerables com a resultat de la crisi econòmica. En molts casos, segons Clupés, la crisi ha portat amb ella l'aparició de fenòmens nous, com l'absentisme escolar per la situació de caos i estrès que viu la família, o l'aparició de problemes mentals que afecten especialment els fills.

[inici](#)

L'OBSERVATORI FAROS, UN PORTAL SOBRE RECURSOS DE SALUT INFANTIL

Des de la seva creació, l'Observatori FAROS de Salut de la Infància i l'Adolescència de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona s'ha posicionat com un portal referent en informació actualitzada i de qualitat sobre salut infantil. En aquest portal hi podreu trobar informació sobre les diferents malalties i símptomes habituals entre els nens, ordenats per índexs temàtics amb articles, consells de salut, esdeveniments, vídeos, links, etc.

Està explicat de manera amena i planera perquè tots els pares i mares puguin trobar solucions als seus neguits. També els professionals de la medicina que estan en contacte dia a dia amb els nens hi trobaran articles interessants, així com els mestres que sovint es troben en situacions relacionades amb la salut dels infants. En aquest portal hi trobaran suport i assessorament.

També i hi ha un espai dedicat a la família que inflou una secció titulada Contes de l'àvia on es pretén proporcionar una eina als pares per transmetre valors i hàbits saludables a través de relats adaptats als nens.

Un altre aspecte interessant d'aquest portal és l'apartat de recomanacions de pel·lícules i videojocs que van acompanyats d'una valoració crítica per part d'experts. D'aquesta manera els pares poden saber quins són els jocs més adequats pels seus fills i quin impacte poden tenir en ells.

Més informació a www.faroshsjd.net

[inici](#)

LA VANGUARDIA. 15.07.11

REPORTAJE

UN NUEVO ZAPATO PARA NIÑAS ABRE EL DEBATE SOBRE LA VESTIMENTA INFANTIL

*"No es buena una excesiva aceleración de la infancia", dice un doctor en Psicología
"Muchas series vinculan éxito social con agrandar al otro", avisa una coeducadora
Estas prendas no deben sobrepasar un uso festivo y ocasional, señala un psicólogo*

CRISTINA SEN

Hace pocas semanas, unas nuevas fotos de Suri Cruise, hija de Tom Cruise y Katie Holmes, con unos zapatos de tacón daban pie a un sinfín de comentarios. La niña tiene cinco años y ya desde los tres luce de vez en cuando este tipo de calzado. Convertida por algunos en icono de la moda, es el fruto de un estilo de vida hollywoodiense que puede parecer difícilmente importable. Quizás no tal cual, pero después de dos años en las estanterías de algunos grandes almacenes, esta ha sido la temporada de la consolidación en España de las ventas de zapatos de tacón para niñas.

Son alzas de un par de centímetros en un calzado que emula al de las mujeres y que pueden comprarse a partir de la talla 26 (que corresponde aproximadamente a los 4 años). Desde el sector del comercio se comenta que no se puede hablar de un boom, pero sí de un producto con muy buena venta que ha eclosionado esta última temporada. Los padres, según analiza el sector, no los compran para un uso habitual sino para que las niñas los lleven en ocasiones de fiesta.

A partir de aquí, el debate que se abre es amplio y complejo. ¿Una niña de 4, 5, 6... años con tacones? El juego y la fantasía, sus límites, los ritmos de la infancia, la influencia de la televisión, los roles de género... Valentín Martínez-Otero, doctor en Psicología, en Pedagogía y profesor de la Universidad Complutense de Madrid (UCM), señala que lo principal es asegurar a los menores "un curso madurativo saludable en todos los sentidos". Por lo que subraya que "una excesiva y artificial aceleración de la infancia priva a los pequeños de seguridad básica y arrastra hacia una especie de falsa madurez".

Depende, por lo tanto, de cada caso y hasta qué punto se busca la emulación de la adolescente o de la mujer adulta cuando se adquieren este tipo de prendas. Martínez-Otero señala que puede ser grave si esta pretendida aceleración de la infancia es intensa y duradera. O sea, si no se trata de algo concreto que está justificado, como ponerse estos zapatos para una fiesta infantil o una representación escolar.

El debate no gira sólo en torno a los tacones sino en torno al impacto mediático generalizado de unos modelos televisivos que, según este profesor de la Complutense, desatienden aspectos esenciales de la educación y sobrevaloran otros, como la imagen y el cuerpo. Aunque sin perder de vista que la sexualidad, entendida de modo diferencial, es inherente a la vida, apostilla.

Elena Simón, analista de género, especialista en coeducación y escritora, considera que hay series de televisión con dibujos perversos en el que el modelo para las niñas es el "cuerpo". Es decir, en las que se lanza un mensaje en el que se vincula el éxito social con el agrandar al otro sexo fruto, señala, de una operación comercial y del regreso a una sociedad patriarcal. Una tendencia que, según indica, hace ya diez años que ha cuajado en el Reino Unido y que se está produciendo aquí.

El debate se expande así mucho más allá de los zapatitos de tacón –revistas, maquillajes...– y del para qué y cuándo se usan. Martínez-Otero incide en que existe una tendencia progresiva a alterar el crecimiento infantil en parte atribuible a intereses comerciales que pretenden introducir a los niños en la espiral consumista de productos para adultos. Y apela así a la responsabilidad de los padres y de la sociedad.

No hay estudios realizados, pero las fuentes consultadas en el sector comercial señalan que las familias en España enfocan la compra de estos zapatos como un juego de princesas o hadas y no como una emulación de edades futuras. La marca que se encuentra en los grandes almacenes es Lelli Kelly, y en internet hay alguna otra propuesta.

Los debates siguen surgiendo. Elena Simón considera imprescindible rescatar el concepto coeducación –que señala que ha fracasado– para lograr la igualdad real entre hombres y mujeres. Una coeducación que debe romper con la socialización diferente entre niños y niñas, lo que define como el mundo azul y el mundo rosa, una división predominante en estos momentos. Martínez-Otero también considera que hay un nítido encarrilamiento sexista en la educación.

En un análisis que sobrepasa la compra puntual de una determinada prenda, los expertos avisan sobre "los riesgos de erotizar" la infancia, de prestar una excesiva atención al aspecto físico más propia de la adolescencia que de edades más tempranas. Se trataría así de dar a las cosas el tono adecuado, de no tensar los límites de lo que se ha definido un proceso madurativo saludable.

RECOMENDACIONES PODOLÓGICAS

"Para evitar daños en el pie, el uso no puede ser asiduo"

Los pies de los niños están en un proceso de osificación, son tiernos, y si se ponen con asiduidad en una mala posición pueden tener problemas. Así lo indica Elena de Planell, podóloga y profesora de la Universitat de Barcelona (UB), al analizar desde el punto de vista de la salud el uso de tacones –pequeños tacones– desde edades muy tempranas. Por ello, subraya que lo que hay que tener en cuenta es la asiduidad, el tiempo durante el que se calzan. Por lo tanto, comenta que no pasa nada si se utilizan durante un rato, por ejemplo para ir a una fiesta. Los problemas surgirán si se llevan asiduamente.

Planell señala que el gesto de elevar el talón produce un acortamiento de la parte de detrás de la pierna, lo que producirá dolor después al estirla. También se pueden generar a la larga, siempre partiendo de un uso asiduo, problemas de juanetes y esguinces.

En este sentido, observa que el tacón de la marca que se vende en los grandes almacenes tiene un diseño "entrado de detrás", lo que significa que hay un trozo del talón que no tiene aguante. Esto dificulta la comodidad a la hora de andar.

DE LA SAYA AL CHÁNDAL

Durante siglos, la indumentaria de los niños ha sido una copia en miniatura de la de los adultos; ahora abunda la ropa deportiva

En 'Las Meninas' se observa a la infanta Margarita vestida prácticamente igual que sus cuidadoras

La infanta Margarita vestía prácticamente igual que sus cuidadoras en la obra maestra de Velázquez. Las Meninas muestra a una niña de unos cinco años con jubón –una especie de corpiño con mangas que cubría desde los hombros hasta la cintura–, basquiña –falda larga–, enaguas y guardainfante, una estructura interior de varillas que daba ese gran volumen al vestido, con forma acampanada y abultada en las caderas y que en su origen se utilizó para camuflar embarazos no deseados –de ahí el nombre–. Una niña de cinco años vestida como una mujer de treinta.

Hasta el siglo XIX apenas existió una moda diferenciada para los más pequeños, pues el mismo concepto de infancia no estaba desarrollado; los niños ocupaban un lugar secundario en la sociedad. Así, su indumentaria se limitaba en el mejor de los casos a versiones en miniatura de los trajes de los adultos, señala Dolors Giró, responsable del departamento de Moda de la Escuela Superior de Diseño (Esdi).

Los campesinos de la edad media vestían como podían y los más pequeños de la familia se tenían que conformar con una simple saya hasta media pierna. En cambio, la ropa de los hijos de los nobles sí imitaba el mundo adulto, tratando de dejar claro su estatus mediante la vestimenta. Siguiendo esta línea, el uso de tacones entre niñas que se empieza a poner de moda ahora parece una vuelta hacia atrás, de nuevo se traslada a la infancia la indumentaria de los mayores sin tener en cuenta sus necesidades particulares.

Con todo, Giró confía en que se trate tan solo de una moda pasajera –valga la redundancia– encaminada a sorprender e intentar vender un poco más. "No creo que los tacones para niñas cuajen y se conviertan en algo común", añade.

La moda infantil començà a independitzar-se entre finals del segle XVIII i principis del XIX. A les nenes menors de disset anys se les permetia portar faldes algo més curtes de lo habitual, de manera que ensaïen parts del cos fins aleshores prohibides, com els talons o fins i tot les pantorrilles –aquest últim nom només se permetia en nenes de dotze anys–, indica el text La història de la moda infantil, de Rick Hendershot. Fins als quatre o cinc anys nenes i nenes vestien a més molt semblants, amb cinturons, cinturons, pantalons bombats... Poca a poca, la moda per a nenes se independitza i a partir de 1980 viu un moment de inflexió. "Passem de models molt de arreglar-se a models més esport, la influència del esport en la roba per a nenes és molt forta, amb roba molt més còmoda i que serveix per a diferents ocasions; ara fins i tot trobem roba infantil de tipus elegant", explica Giró. Cinturons i cinturons se venen ara com un vestigi del passat per a nenes.

[inici](#)

AVUI. 15.06.11

ADÉU PER SEMPRE A HARRY

Amb l'estrena avui de 'Harry Potter i les relíquies de la mort (part 2)' es posa punt final a 10 anys del mag al cinema

L'estrena de Harry Potter i les relíquies de la mort (part 2) posa punt i final avui a la saga més taquillera de la història del cinema. Més de 60 països estrenen aquesta setmana la vuitena entrega d'una sèrie que suma ja més de 4.500 milions d'euros de recaptació arreu del món.

Tot indica que serà un adéu per sempre. J.K. Rowling manté que no pensa escriure més novel·les sobre Harry Potter. A més, es va reservar els drets dels personatges, preocupada per la possibilitat que es rodessin pel·lícules a partir d'altres històries que no fossin seves.

Així doncs, l'estrena de Harry Potter i les relíquies de la mort (part 2) és el darrer capítol de deu anys de màgia, durant els quals s'han fet adults els joves actors protagonistes (Daniel Radcliffe, Emma Watson i Rupert Grint) i bona part del públic que ha seguit amb entusiasme les seves aventures.

La decisió de les majors de tornar a estrenar cinema doblat al català permetrà veure la pel·lícula en aquesta llengua, com totes les altres de la saga. S'estrenarà en setze còpies doblades al català, onze en 35 mm i cinc en format digital 3D, els dos formats en què es comercialitza.

La llargada de la setena novel·la i la possibilitat d'ampliar la franquícia i augmentar els ingressos va fer que, tot i estar rodades simultàniament, s'hagin estrenat en dues parts. Queden per a la història, doncs, set novel·les i vuit pel·lícules, que han estat realitzades per quatre directors diferents.

David Yates ha estat el realitzador de les quatre darreres. A Harry Potter i les relíquies de la mort (part 2), resol tots els assumptes pendents de la saga. Harry Potter sap que és l'elegit i es prepara per a la lluita decisiva amb Voldemort. Per tenir alguna possibilitat de sortir-se'n, continua buscant i des-truint els horrocruxes, mentre es prepara la gran batalla final a Hogwarts.

Màgia, guerra i foscor

Els elements en comú que sempre ha tingut la saga amb El senyor dels anells –una altra història fantàstica plena de màgia– s'amplien en el vuitè capítol: la lluita final que té lloc a Hogwarts recorda algunes batalles de la trilogia de Peter Jackson.

Es manté el to obscur que ja va començar a aparèixer a la llunyana tercera part, El presoner d'Azkaban (la millor de la sèrie, segons una votació dels lectors de Fotogramas), i que s'ha anat accentuant amb el pas dels anys: les innòcues aventures infantils inicials han anat donant pas a una història més tenebrosa, protagonitzada per joves que lluiten contra el mal encarnat per Voldemort i els seus seguidors, però també contra el mal que ha penetrat en el seu propi interior.

Com al penúltim capítol, Harry Potter, Hermione i Ron despleguen la seva lluita per diferents indrets i paisatges britànics. Els efectes especials digitals sorprenen per la versemblança. Potser influeix que els nostres ulls s'hi estan acostumant, però el nivell de perfecció tècnica a què estan arribant és sorprenent, especialment en la batalla final (amb cavallers de pedra, gegants, explosions que fan malbé Hogwarts...) i en la topada dels tres protagonistes amb un drac que es mou i vola amb un realisme sorprenent.

Les estadístiques diuen que la darrera part d'una saga és la que més recapta. La prevenda d'entrades així sembla indicar-ho: ahir ja s'havien facturat 22,6 milions de d'euros. Harry Potter s'acomiada amb més rècords.

Del viatge amb tren a les llàgrimes dels fans

“No hi ha tristesa pel comiat de Harry Potter al cinema. La tristesa va aparèixer quan va sortir l'últim llibre, som fans sobretot dels llibres”. Ho afirma Àlex Vivaut, fundador de Mundopotter.com. Tenia 15 o 16 anys quan va crear aquesta comunitat de fans de Harry Potter, que s'ha obert a altres fenòmens de la literatura fantàstica, però que manté el mag com a estrella de la seva web. Ahir explicava a aquest diari que viuen els moments previs a l'estrena “amb moltes ganes de veure la pel·lícula que acaba la saga, a veure si està a l'alçada de les pel·lícules amb què va començar o si es tanca amb un final més pobre”. Però és el setè i últim llibre que els va entristir: “Vam ser a Londres i va ser molt trist, hi havia gent plorant. Ara només esperem que les pel·lícules acabin deixant-nos un bon sabor de boca”.

Molt lluny queda el primer esbós de la història, que J.K. Rowling va escriure el 1990 en un viatge amb tren de Manchester a Londres. El primer volum el va enllestir el 1995, i vuit editors el van rebutjar abans que el publicqués Bloomsbury. Milions de lectors arreu del món van quedar atrapats per la història i, dos anys després, quan treballava en el tercer volum, Rowling va vendre els drets per al cinema –i es va assegurar la fidelitat als textos– per 780.000 euros. Pels drets del llibre, l'editor només havia avançat 2.800 euros. L'autora escocesa té ara una de les fortunes més grans del món.

[inici](#)

ARA DIARI. 15.06.11

TALLERS PER A PETITS SPIELBERGS

Ja no és passió per veure pel·lícules el que tenen els vostres fills. Agosserats, us han explicat que els agradaria molt fer-ne quan siguin grans. Si tenen entre 8 i 12 anys podran participar als campaments d'estiu que Apple ha organitzat perquè aprenguin nocions bàsiques per fer servir les seves aplicacions per a fer cinema. Els campaments, que es duran a terme a Barcelona i a Madrid, es desenvoluparan entre el 25 de juliol i el 6 d'agost i tindran una durada d'una hora i mitja durant tres dies.

Hi podran participar des de nens que tinguin coneixements amb els ordinadors i el sistema operatiu Mac, com els que mai hi hagin tingut contacte. L'objectiu és que, a través de la pràctica, aprenguin a crear pel·lícules. Entre d'altres, rebran formació sobre com realitzar un guió gràfic, com gravar un metratge propi, com compondre una banda sonora original i com muntar la pel·lícula. El darrer dia del curs, els joves cineastes estrenaran les seves obres mestres al Festival de Cine del Campament d'Estiu Apple.

Els joves aprenents de director tindran tot el material necessari però, si ho prefereixen, podran portar la seva càmera o el seu ordinador.

Les inscripcions, que són limitades, es poden fer a www.apple.com/es/retail/summercamp.

[inici](#)

AVUI. 15.07.11

EL LECTOR ESCRIU

MODALITATS LINGÜÍSTIQUES

JORDI PALMER

La flamant presidenta d'Aragó, la popular Luisa Fernanda Rudi, ha anunciat que derogarà la llei de llengües aragonesa, la mateixa que tot just es limita a dir que a la Franja de Ponent es parla el català. La llei ni oficialitza la llengua ni en protegeix l'ensenyament més enllà de la pura i simple voluntarietat, però així i tot a Rudi li va molt gran. La presidenta de la DGA fa seu el discurs oficial del secessionisme i diu que reconèixer el català posaria en perill les “modalitats lingüístiques”, és a dir, les varietats locals. Faria bé Luisa Fernanda de llegir la llei de llengües, que així descobrirà que per evitar-ho es preveu la creació d'una acadèmia aragonesa del català, o és que Rudi ni tan sols es fia ni de les mateixes institucions aragoneses?

[inici](#)

EL 90% DELS TITULATS DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA TENEN FEINA TRES ANYS DESPRÉS D'ACABAR ELS SEUS ESTUDIS

El 80% treballa en feines a temps complet i, la majoria, amb salaris propers als 2.000 ? al mes

Estudiar a la universitat té premi, com a mínim en l'àmbit laboral. Mentre la taxa d'atur entre els joves catalans ronda el 40%, nou de cada deu alumnes titulats l'any 2008 a la UdG està treballant. Es tracta del mateix percentatge que hi ha en l'àmbit de Catalunya, on el 45% compaginava una feina amb els estudis abans d'obtenir la titulació. Són algunes de les conclusions que apareixen en la quarta enquesta triennial que l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya) ha fet aquest 2011.

A la UdG, filòlegs (catalana i romànica), mestres, pedagogs, criminòlegs, titulats en Relacions Laborals tenen una inserció laboral del 100% tres anys després d'acabar la carrera. A l'extrem contrari, hi trobem els llicenciats en Geografia i Filologia Hispànica, amb una inserció laboral del 75%.

Tots els graduats de l'àmbit de la salut fan funcions pròpies de la seva titulació. En la resta d'àmbits la mitjana se situa al voltant del 60%. El pitjor percentatge el trobem a Geografia. Només una quarta part dels geògrafs titulats a la UdG treballa en una feina relacionada amb els seus estudis.

Salaris

L'estudi també revela que, si bé s'ha reduït el nombre de contractes indefinits, la meitat dels universitaris empleats a temps complet a Catalunya cobra més de 2.000 euros al mes. En el cas dels titulats a la UdG l'any 2008, això es produeix en dues terceres parts dels enginyers industrials i dels que van graduar-se en Relacions Laborals. A l'extrem contrari, més del 60% dels geògrafs i historiadors és mileurista, circumstància que també afecta més d'una quarta part dels biòlegs i enginyers tècnics agraris. La major part dels titulats a la UdG cobra salaris a l'entorn dels 2.000 ? mensuals.

En l'àmbit global de l'estudi, que abraça tot Catalunya, i respecte del de 2008, es perceben canvis com a conseqüència de la conjuntura econòmica. Concretament, la taxa d'atur passa d'un 3% a un 8%, tot i que continua essent la meitat de la taxa d'atur de la població activa de 25 a 54 anys, que és d'un 17%.

Així mateix, la satisfacció amb la feina actual dels graduats i graduades baixa significativament respecte de l'estudi anterior, encara que es mantenen els nivells de qualitat de la inserció, probablement això passa com un reflex de la percepció de la conjuntura actual així com de les perspectives de millora.

Contactes i Internet

En l'estudi també s'han analitzat les vies d'inserció laboral, que indiquen que els contactes continuen sent la primera via, amb una tendència a la baixa, i Internet irromp amb força en aquesta darrera dècada situant-se en la segona posició, prenent el relleu als anuncis de premsa.

També mostra un canvi en el perfil dels estudiants, havent-hi una tendència a la baixa dels qui estudien a temps complet i a l'alça dels qui compaginen estudis amb feina. Durant la carrera gairebé la meitat de les persones van treballar en feines relacionades amb els estudis.

Per realitzar l'estudi es van enquestar 16.182 titulats en universitats catalanes el 2008. En el cas concret de la Universitat de Girona, d'una població de 1.439 titulats aquell any es va obtenir una mostra de 1.013 persones, la qual cosa representa més d'un 70% de resposta, una participació molt per sobre de la mitjana.

[inici](#)